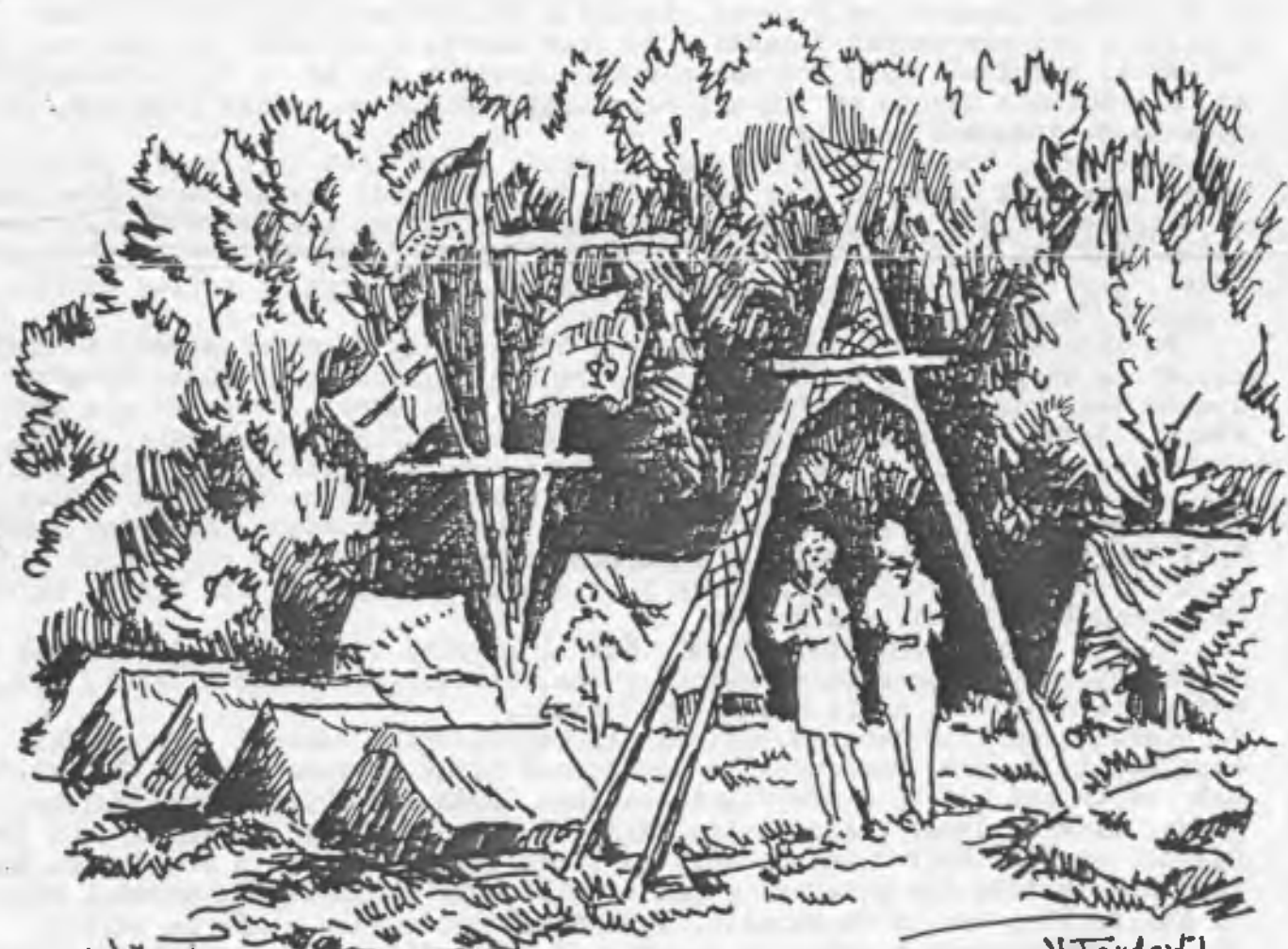

STOPA

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZÁHRANIČÍ Č. 71

Chcem věrni zůstat také dál ...

Calif. Aug. 1983

Náš tabor.
Jamboree 1983 Kanada

V Fanderlík -

Redakční rada: V. Balejka, Velen Fanderlík, Dr. J. Kolominsky
Adresa redakce: STOPA 709, Hermia cres. Trail B.C. Canada V1R 1B3
STOPA 29414 Bayend Dr. San Pedro, Calif 90732 USA.

XV. Světové jamboree skautu v Kanadě

Bylo to letos podruhé, kdy jamboree bylo v Kanadě. Poprvé tomu bylo v roce 1953 u Niagarských vodopádů a tehdy jsme na něm nebyli ale byly tam dva velké totémy před branou do lábora Britské Kolumbie, jeden skautský a jeden indianský, které jsem s Vancouverskými 'rovery' vytesal a které teď stojí u brány výcvikového střediska na Vancouverském ostrově. Tentokrát se Jamboree konalo v provincii Albertě na upatí skalistých hor.

Jamboree bylo tentokrát poněkud jiné, nežli v minulých letech, protože bylo společné pro hochy i děvčata. Bylo tomu po prvé v historii skautingu.

Mezi tou mládeží z celého světa byla také malá skupinka naší mládeže z Evropy - exulantů organizovaných s německými Pfadfindery.

Byl jsem na Jamboree po celou dobu, protože jsem byl přidělen ke 'štábu' a prochodil jsem těch asi pět čtverečních kilometrů mnohokrát.

Co se změnilo a zlepšilo?

Všeobecně je výzbroj modernější a dokonalejší stany lehké a většinou z umělých tkanin. Tlumoky sedí a dobře se nesou.

Jako člen 'štábu' jsem dostal funkci tlumočnicka, protože mluvím několik těch evropských jazyků, momo latiny, ale dovedu se domluvit i s lidmi, jejichž jazyk neznám. "ebylo to vždycky jednoduché, ale s Araby z Libie jsem se domlouval lámanou italštinou/ jejich/ a sám nevím co to bylo, co jsme mluvili s jihoamerickými Španěly. Já jsem mluvil španělsky, ale jak oni to mlaskali a koktali bylo pro mně novinkou. Myslili si, že to byla španělština, ale ani don Qixote by jim asi nerozuměl. Musím se naučit japonsky, protože to je dnes řeč Pacifiku.

A děvčata, pochopitelně 'dodala lesku' a všude jich bylo vidět jaksi víc nežli Američany třeba že Američané měli červené/rudé/ jakési bluzy přes košile a červené pásy na ohrnutých punčochách a většinou měli také mnohem větší váhu nežli ta štíhlá děvčata. Některé kontingenty / národy/ měly uniformy modré, jako Švádky, nebo světlemodré jako Pinky, kterým to velice slušelo k jejich 'plavým vlasům'.

Na ohromném náměstí na jedné straně byly vlajky všech účastněných národů které se třepotaly ve stálém větru / zřejmě objednaném pořadateli/ a na druhém jeho konci bylo jeviště, kde se denně odpoledne a večer konala představení jednotlivých skupin a národů. Část těch účinkujících byli, ovšem, professionalové, ale mnohá představení byla skautská, amaterská a ta si získala největšího zájmu a aplausu. Musím se naučit ještě mnoho triků s lasy, které neumím, ale dovedu je učit. Taneční skupiny většinou národních tanců byly tentokrát, pochopitelně provozovány chlapci i děvčaty v krásných národních krojích a litoval jsem, že my jsme neměli příležitost ani kroje, abychom něco ukázali. To uděláme příště.

Hledal jsem, pochopitelně mezi těmi lidmi také nějaké krajany a našel tu a tam nějaké mezi Američany, kteří, ovšem, většinou se ke mně hlásili, ale již nedovedli říci víc, nežli nějaké to 'nazdar'.

Našel jsem však jednoho. Byl to asi čtyřicítník, vedoucí japonského kontingentu / jedné skupiny/, ale na Japonce nijak nevypadal. Štíhlý čtyřicítník se ke mně hlásil a představil se jako 'Brácha' To bylo skutečně jeho jméno. Mluvili jsme, pochopitelně, anglicky. Jeho pradědeček, pokud mohl vypátrat, odešel někdy v letech 1840 do Vídně jako řemeslník z Prachatic. Tam jeho rodina žila dvě generace a pak se přesunuli do Chicaga a později dále do Kalifornie, kde on se narodil. Vystudoval professuru a učí na nějaké college v Japonsku a vede tam skauty. S nimi přišel sem na Jamboree. Český již znal jenom dvě slova 'pocem' / pojd sem / a 'tumáš', co si pamatuje ještě od babičky. Inu, Slovan všude bratry má.

Novinky či staré věci na Jamboree

Měl jsem příležitost jak člen stábu prochodit celé Jamboree a vidět kde jaký tábor.

O je nového va stavbě?

Skutečně jsem jaksí cítil určitou pýchu, že stavba těch jednotlivých táborů, podle národností a zemí se za posledních několik let změnila. A jako Čechoslovák jsem byl pyšný na to, že se naučili všichni mnoho od nás.

Tábory postavené do řad, jako vojenské "lágry" jsem skoro neviděl. Snad jediný byl právě ubytovací tábor pro štáb. Všechny ostatní kontingenty od Norů, a severanů až po Japonce stavěly své tábory podle našeho způsobu buď DO K R U H Ů, nebo DO P Ů D K Ů V Y většinou s bránou a s vlajkou uprostřed tábora, nebo u brány. To není jenom evropský způsob, ale skutečně náš. Ještě v Paříži 1947 jsme byli sami. Podsady, pochopitelně, nebyly nikde. To se dnes již nestaví, protože jsou stany moderní se svislými stěnami a převislými střechami, takže do nich neteče, dá se pak ležet úplně u stěny.

Stany jsou dnes většinou nízké, jenom Němci měli své, poměrně vysoké stany z černého plátna / kdysi vojenské / které se daly spínat do všelijakých forem, hvězdic a mnohouhelníků. Ty jsou, ovšem 40 let staré.

V ý z b r o j : Tlumoky jsou lehké z umělého tkaniva, nepropokavé a šité spíše po způsobu toren, takže se "balí" nahoru. Ta stará kostra zvaná "Bergen" podle norského vynálezce, dnes je již vzácností. Zajímalo mě vidět, jak ty nové tlumoky "sluší" děvčatům. Jak se jim to nosí. Viděl jsem a potvrdily mi to, že dobře. Děvčata mají totiž užší ramena a také šikmější, nežli muži a tento typ jim lépe "sedí" na zádech.

Ty moderní tlumoky, či torny mají spoustu kapes a přihrádek, takže na to člověk musí mít univerzitu, aby se to všechno naučil, ale stojí to za to.

Viděl jsem i několik "tlumoků" indiánského způsobu, kde nositel má pásku přes čelo a hlavou si pomáhá držet tlumok dopředu. Měli to většinou Kanadáné a těm se to líbilo. U jiných jsem to neviděl.

B o t y . Neviděl jsem "kecky" Ty zmizely. Za to kožené boty at kované, alpské nebo lenké šněrovací jsou obvyklé. Střevíce většinou měla jen děvčata a to jenom na "přezutí". Na delší pochody nosily boty, jak mi všeobecně říkaly. Ona noha brý v botách lépe sedí, hlavně když se něco na zádech nese. Dokonce i vysoké boty do půl lýtek. Ty musí být na míru.

" p r o m o k a v é o b a l y " jsou dnes na všem: hlavně na pokrývkách upevněných na tlumoku. Většinou plastické.

Bergens tlumok

Torna

Torna

J S O U S K A U T I - E X U L A N T I U Z N Á V Á N I Z A
S K A U T Y ?

Na letošním světovém XV. Jamboree se opět vynořila otázka, jestli my/ Čechoslováci/ Poláci, Maďaři kteří žijí jako exulanti v cizině jsou považováni za skauty.

1. Za normálních okolností všechny skautské organizace ne světě tvoří své jednotky ve své vlasti, kde žijí a jejíž vláda jejich skautskou organizaci uznává.

2. Jsou však země a vždycky nějaké byly, kde skautská organizace neexistuje a místní vláda ji netrpí. Lidé z těchto zemí emigrují, nebo utíkají a usazují se v jiných zemích, kde jsou místní skautské organizace. Mezi tyto exulanty patří také naši skauti, kteří žijí po celém světě.

Podle starého usnesení Světové Konference oficiálně tyto naše jednotky nejsou uznávány za samostatné skautské organizace, nemohou být členy International Conference / Nejvyššího orgánu světového skautingu/ a nemají, pochopitelně také zastoupení ve World Committee, což je trvale existující výbor, který světový skauting řídí a má k ruce kancelář, jež je v Ženevě ve Švýcarsku.

Dokud jsme byli doma uznanou skautskou organizací, jednak jsme měli zastoupení ve Světové Konferenci a také jsme byli vždycky zastoupeni v International Committee/ Světovém výboru/ nyní zvaném World Committee. Od počátku byl členem A.B. Svojsík a od r 1939 já. Velikost jsem byl zvolen na šest let v r 1947 v Paříži zůstal jsem členem až do konce svého termínu, přes to, že skauting u nás již neexistoval.

Aby se usnadnilo skautům-exulantům, aby mohli skautovat a byli za skauty považováni a mohli užívat všech výhod a práv jako skauti, organizují se tyto jednotky exulantů v zemi svého pobytu v příslušné skautské organizaci v této zemi.

Poláci a do jisté míry Maďaři nechtí uznat toto řešení a tak jejich vláda organizována není, jako exulantská organizace, ale přímo v příslušné místní skautské organizaci. Tak oni jsou Boy Scouts of America, ale nikoliv jako jakási oddělená "hostující" skupina v cizí zemi.

Viděl jsem na Jamboree tentokrát, že vlastně většinou tyto exulantské skupiny vymřely až na naše skauty, kteří tohoto práva jako hosté užíváme.

Řeknete, snad, že to není bratrské. Ale je to jediné řešení, protože místní funkcionáři skautští v té které zemi, musí mít jakousi kontrolu nad jednotkami a skupinami, které na první pohled vypadají jako skauti, nosí uniformy a využívají všech práv místních skautských organizací.

Jak jsme viděli letos, byli jsme sami, Přišlo sice několik Poláků na Jamboree, nebo Maďarů a Ukrajinců, ale ti všichni byli registrováni přímo jako jednotlivci v amerických, nebo kanadských oddílech. Oni jsou prostě USA skauti, nebo skauti kanadští. My si zachováváme stále právo jako exulanti, hosté v cizině.

Musíme si uvědomit, že Angličtina a Fráština, vůbec nezná pojem a nemá slovo pro národnost v našem slova smyslu. Tam "nationality" či "nationalité" znamená státní příslušnost. A ta je dána pobytem. Skot o sobě řekne že je "British nationality" ale že je Skot, že není "English".

P R O S K A U T Y F I L A T E L I S T Y :

Na XV. světovém Jamboree v Kanadě tohoto roku byla vydána opět pamětní známka a zvláštní razítko prvního dne se stalo filatelistickou vzácností.

Zároveň byla uspořádána výstava všech podobných památních, nebo pamětních známek z minulých Jamboree. Na výstavce byly také Československé známky vydané po 28. říjnu 1918 které jsou považovány správně filatelisty za JEDINÉ SKUTEČNÉ SKAUTSKÉ ZNÁMKY, protože tehdy poštu doručovali SKAUTI SAMI. Jiných podobných známek nikdy nebylo.

Na žádost filatelistů otiskujeme úplný seznam jmen skautů, kteří tehdy poštu doručovali :

Šourek, Král, Pospíšil / nikoliv Dospíšil/ Bureš, Kalina Šalda, Nušl, Filip / Byli dva/, Kalibera, Podolský, Laňha / ne Laňka/ Matějka, Dub, Noválek/snad Nováček/, Prášek, Rašín / byli dva/ Buněk /ne Buňka/ Bušek, Baur, Poddubský, Zelený, Starý, Pánek, Blahoš, Šenk, Janda, Mašek, Chalupa, Novák /pouze jeden/ Hiller, Rosler-Ořovský Ml. Stretti, Farský, Friml / ne Frihl/ Ark, Pavelka, Dobrý, Friedl.

Mezi filatelisty se objevují i zkomoleniny těchto jmen, zvláště proto že na dopisech adresanti vyplňovali jméno v genitivu: Od skauta Poddubského přijal dopis X.Y. Cizinci nepochopili, že jde o genitiv a že skaut se jmenoval Poddubský. Stejně Stretti a Strettiho a pod.

Y.F.

XV. World Jamboree
Canada 1983

Velen C í m s e m ů ž e m e n a p ř í š t í m J a m b o r e e
"b l ě j s k n o u t".

Viděli jsme na Jamboree letos, že jednotlivé národy mají rozdílné jakési "národní" schopnosti. A ty mohou ukázat snadno a získat nejen potlesk ale i "slávu vlasti".

Celý ten tábor Jamboree letos se skládal z malých táborů rozličných národů. Některé národy měli takových táborů víc, ale všechny ty tabory byly více méně malé.

1. A co mě nejen překvapilo, ale i potěšilo bylo, že většinou byly stany postaveny do kruhu, půlkruhu nebo podkovy uprostřed byla vlajka a při příchodu nějaká brána. Cítil jsem se skutečně jako doma, protože na minulých táborech ještě mnohé kontingenty stavěly stany do řádek, jako ulice, jaksi po vojensku. Tomu se naučili od nás. Ne proto, že jsme to my, ale protože je to praktické pěkné a nic víc to ani nestojí. Řeknete, že se tomu naučili v Gilwellu. Snad, ale když jsem byl já v Gilwellu v r 1936 byly stany také postaveny do řádek. Tehdy jsem navrhnul vedoucímu Gilwellu, tehdy col. Wilsonovi, aby postavili stany do "přátelského kruhu." On, jako Angličan, ovšem, řekl že by to mohli zkusit. Zkusili a od té doby se to i v Gilwellu tak dělá. Dobrá myšlenka vždycky zvítězí, ať je odkudkoliv. Třeba i od nás.

2. Umíme zpívat. Nejen dobře, ale celkem všichni. Písničky, lidové, které "t á h n o u" jsou ty, kde se může publikum připojit alespon tím, že do taktu tleská

3. Umíme postavit dokonalá kamna. I když bych za ta kamna, co jsme tam letos měli nedal jedničku, byly přece lepší, nežli kde jaké jinde. Ně- kterým se zdálo, že to není dosti zálesácké, a brečeli kolem ohnišť, když jim šel kouř do očí, ale naše děvčata si nezabrečela a usmívala se stále.

Toto umění se považuje jaksí za typicky skautské a je docela pravda, že skauti vědí o stopování mnohem více, nežli městští "padouři".

Začíná se, obyčejně s tak zvaným S t o p o v a c í m č t v e r c e m, který se někde v táboře udělá a tam se mládež naučí snad tolik, že pozná otisk jedné nohy od druhé. To je asi tolik, jako když se naučí někdo půl řecké abecedy a říká, že umí řecky číst.

Od toho stopovacího čtverce se musí jít k praxi. Na vycházkách celý rok je vždycky příležitost zatím co ostatní mají odpočinek a pojídají ty své zásoby, z domu donesené, poslat jednoho staršího skauta, aby poodešel do lesa a obešel místo kruhem nějakých 200 až 500 metrů a při tom aby dělal své stopy co nejnápadnější, šlápl do každého bláta, kde se stopa dobře otiskne, ale při tom šel docela normálním způsobem i když tu a tam může kousek běžet.

Co se mají z toho jeho sledovatelé naučit ?

1. Dobře poznat jeho stopu od stop jiných. Na počátku je to nesnadné, ale jen několik takových "her" ukáže, že skutečně každá individuální stopa, když nejsou boty právě nové od Batí, má svůj chrakter. . Jaký ?

a/ Jsou lidé, kteří vytlačují více vnitřní okraj boty, tedy jak říkáme chodí do X . To jsou většinou ženy a děvčata i když mají těžké turistické boty. Všechno toto se dá ukázat na stopovacím čtverci, ale pak také v terrainu. Ono to vypadá poněkud jinak

b/ někteří lidé, a těch je málo, kladou chodidla přesně ve směru chůze, jiní poněkud do sebe / špičky blíže/ o nichž říkáme že chodí do O, velice zřídka ženy, nebo naopak kladou špičky k sobě, což bývá u mužů. Většina však chodí více méně špičkami přímo dopředu.

c/ ten úhel odklonu, at dovnitř, nebo ven je u každého individua stále stejný, jenom, když jde do kopce, nebo nese něco těžkého se ten úhel odchylky od směru chůze poněkud zvětšuje.

Pro cvičení nech přejít několik chlapců nebo děvčat po uhrabané cestě; nemusí to být stopovací čtverec, protože ten bývá malý. A pak at každý ten stopař se snaží najít "svého poutníka". Tak se snadno naučí rozeznat a poznat stopu určité osoby. Zdá se to na první pohled nesnadné, ale stačí takové cvičení dvakrát opakovat a již uvidíš VELIKÝ pokrok.

Úhel odklonu se může změřit, aby se mohl porovnávat, nejlépe nakreslit na kousek papíru co nejpřesněji. Za krátkou dobu však "stopaři" dovedou poznat velice malé odchylky. Ostatně s odchylkou je spojen také naklon chodidla / vnitřní či vnější hrana je hlouběji otlaštěná a to dává další možnost stopu poznat a rozeznat od jiných. Po dvou cvičeních budou "stopaři" vidět detaily, kterých si nikdy nepovšimnuli a ani by byli nevěřili že existují.

Toto se musí nejprve dokonale ovládnout, nežli se může jít o krok dál a hledat rozdíly v chůzi, rychlé chůzi / většinou delší krok a otisky chodidel více ve směru chůze/. Teprve potom na stopovacím čtverci, nebo jen uhrabané cestě se můžete dát do rozlišování rychlé chůze a běhu. A to se zase musí potom dále "studovat a praktikovat" na cestě, po pěšinách a třeba i ve volném terrainu. Ale tak daleko se hned tak nedostaneme.

Jako malá ukázka změn je dobré toto cvičení. Chlapec jde kus po dobré cestě, kde stopy jsou jasně viditelné / cesta se dá zamést, nebo uhrabat/ bez tlumoku. Pak půjde touže cestou, aby stopy byly vedle sebe s těžkou kabelou v pravé ruce a pak v levé. Stopaři uvidí, že stopa se změnila. Zatížená noha tvoří hlubší stopu, často i kratší krok a okraj vnější je hlouběji zatlačen. Potom at jde s dosti těžkým tlumokem. Kroky se zkrátí, úhel odchylky se zvětší / ven nebo dovnitř /

At si stopaři zakreslí všechny tyto zjevy sebe nedokonale do zápisníčku, aby si to pamatovali.

D O B R O U N O C .

Klidně

Pospíšíl Neuman.

Den rušný jako prelud uplynul nám v klině vonném
 mat-ky země na-ší, svit měkký lunny na všem spočinul
 a ti-chá noc se nad kra-jinou sná-ší a s hvězdnou
 no-ci sva-tý klid se schvěl. Vše tiší se a ve tmě odpo-
 čí-vá, les píseň svoji denní došumněl i oheň náš již
 zvol-na do- ho - ří - vá

Na měkkém mechu odpočinem též,
 okřejí sladce unavené udy.
 Ty, bratře strážný, klidný sen
 náš střež,
 opatruj oheň pod popelem rudý.
 A za blaho, jež krásný dnešek dal
 vzpomeňme tvůrce všehomíra v nitru
 Kdos uleh čist, dbej abys čistý vstal
 a osvěžen vstříc zářivému jitra .

A druha druh-li drsným slovem šleh,
 či hněv-li přes den vznikl mezi dvěma
 a je-li kdos, jenž dosud neposlech
 hlas srdce svého, nuže, noc je němá.
 Svých křídel samet, tajemnou snů moc
 po jasu slunce temno na vše klade
 Ulehňem také, bratři, dobrou noc!
 At uvítáme první jitra mladé.

C o c h y b í v ý c h o v ě m l á d e ž e .
/ Volně podle norského učitelského časopisu.

Za našich mladých let se šily boty na míru, dnes se vyrábějí strojně. Ty staré padnuly a ty nové tlačí, protože každá noha je jiná.

Mistři řemeslníci učili své tovaryše, dnes jsou na to školy. Tovaryš se učil tak dlouho až se naučil, dnes až skončí školu, nebo kurs.

Učitel kdysi učil své žáky a přesvědčil se každodenním rozhovorem, kolik toho který z nich zná. Při tom se nedalo švindlovat. Dnes žáci píší zkoušky, aby se jejich znalosti "vyhodnotily". A při těch zkouškách se opisuje a švindluje. Učitel má zájem, ne aby se žáci naučili, ale aby dostali dobré známky a tím on sám prokázal, že je dorý učitel.

Za starých dob, a já se na to ještě pamatuji byl učitel pyšný na to, že měl vynikající žáky, dnes je spokojen, že splnil "standard".

A pak je tomu s lidmi tak, jako s těmi botami. Boty nepadnou a lidé nezapadnou. Je dnes převerbální rčení, že universitní profesoři nemohou o ničem spolu mluvit, protože každý ví čím dál tím víc o čím dál tím méně.

A tato náказа se dostala také do skutečné výchovy. Američtí skauti na Jambore měli celé rukávy poseté odborkami. Vůdce "vykazoval" svůj úspěch jejich počtem, oblastní velitel dostával pochvalu podle toho. Byl jsem jmenován také instruktorem, či examinátorem některých jazyků a malování. Poslali mi chlapce který prý umí německy. Nedovedl říci ani "Guten Tag", nepřečetl ani řádku tak, aby Němec alespoň poznal že je to němčina. A když jsem takového adepta "vyhodil" stěžoval si mi vůdce, že jejich oblast nedostane pochvalu.

Odznak, známka ve škole, vysvědčení se stalo z n a l o s t í ačkoliv je jen symbolem znalosti.

C o c h y b í t e d y v ý c h o v n ý m s y s t e m ů m j e p o c t i v o s t . A v t o m j e n e b e z p e č í . T o p í s e d ě c k o , v y t ě h n o u j e z v o d y a t a k o v ý s k a u t k t e r ý m á o d b o r k u z p r v n í p o m o c i j e m á z a c h r á n ě t . L í d é m u d ě v ě ř u j í . A o n j e n e v z k ř í s í , p r o t o ž e t e n o d z n a k m u n e p o m ů ž e .

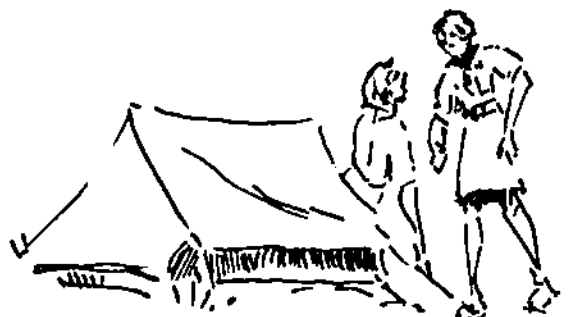
Angličan

Kam vás dáme?

Norky přišly

Vstávat!

T H E M A T I C K Ý S E Z N A M H E R . P R O K N I H U :

Dr. Velen Fanderlik: 600 her

Lida B.

Čísla znamenají číslo hry v knize.

- Skautský zákon: 110, 136, 158, 195
 Úvod k výkladu o KPZ : 'Bud připraven a pod. 27,118
 Přátelství a spolupráce : 454
 Orientace a mapování: 163,164,170,172, 171,173,202,570,571,572,575,
 577,578,579.
 Úzle: 178,180,181,183,184,185,186,187,189,180,191, 220
 Morseovka : 174,175, 176, 177, 468,560
 Tábornictví a zhačkování : 415,562,563,564,565. 566, 167,568,569 378
 Kimovka: 36,40, 41,42,43,44,45,46,47,48,49,50,51,52,58,60,271
 Setonova hra: 44,48,75,77,78, 79
 Vlastivěda, místní znalosti: 91,92,143,200,203, 254, 80 / dějepis/
 Procvičování různých oborů: 83, 135, 143, 154, 157, 159, 159a, 159b 160,
 161, 161,199, 211,
 Čeština : 48, 54, 104, 107, 114, 116, 120, 121, 122, 123, 124, 127, 128,
 129, 132, 133, 134, 139, 142, 144, 147, 148, 149, 150, 151,
 155, 156, 198, 214, 205, 207, 208, 209, 210, 278, 280, 281,
 282, 283, 199,
 Zpěv: 291, 193
 Zručnost a dovednost: 234
 Míření: 437, 466, 469, 487, 508, 515, 525
 Odhady: 165, 166
 Pořadová cvičení: 206
 První pomoc: 168, 169, 254, 347, 348
 Tvorba přezdivek: 119
 Botanika: 55, 56, 152, 549, za pochodu
 Rozcvičení po delším sezení 214, 221, 223, 229, 230, 263, 296, 333,
 416, 445
 Hry za pochodu: 129, 137, 138, /139/, 140, 145, 151, 152, 154, 192, 194,
 195, 198, 199, 208, 209, 264, 267, 268, 270, 184, 291, 293,
 339, 541, 542, 544, 549, 577,
 Výstupy na besídku : 308, 309, 310
 Výstupy k táboráku: 105, 257, 261, 275, 279,289, 302, 303, 304, 305, 306,
 307, 310, 311, 318, 319
 Rozcvička na táboře : 335,337, 338, 339, 386, 390, 394? 395, 396, 397,
 407, 411, 414, 417, 424, 425, 426, 427, 435, 439, 452, 462, 3

Nezapomínejme, že hry nejsou jenom na 'zabíjení času', ale mají svůj výchovný význam. Cokoliv se děti učí se mohou daleko lépe naučit hrou, nežli nějakou přednáškou a hlavně opakují si znalosti nikoliv bezduchým opakováním, ale zábavnou hrou.

Přemýšlejte při těch hrách i o tom, jaké jiné schopnosti se při těchto hrách vyvíjí vedl prostého naučení aprocvičení se v té či oné znalosti, nebo schopnosti.

Tato tabulka her vám dává možnost opakovat s dětmi naučenou látku stále novým a novým způsobem a nově zajímavou a poutavou hrou, takže se to opakování nestává monotonní a unavující.